

Mythe #6: Arabieren waren heel goed voor christenen

Jos Strengolt

De bedoeling van deze stelling is ongetwijfeld om te zeggen dat Arabische moslims hun joodse en christelijke onderdanen altijd goed hebben behandeld. Het zijn eigenlijk altijd moslims die deze stelling poneren, zonder greintje zelfkritiek. Ze zouden natuurlijk gelijk kunnen hebben, maar om dat te controleren moeten we de geschiedenis goed bestuderen, en ook aan Arabische joden en christenen vragen wat ze zelf van de stelling vinden.

Wel, joden en christenen die in de Arabische wereld zijn opgegroeid, zullen u bijna allemaal zeggen dat ze door moslims slecht worden behandeld. In de hele Arabische wereld is sprake van duidelijke discriminatie, achterstelling, en soms regelrechte vervolging. We zijn er zelf, al jaren werkzaam in de Arabische wereld, zo vaak getuige van geweest, maar als u ons niet gelooft, vraag het dan nog eens aan organisaties als het CIDI of Open Doors. Naar moderne maatstaven, worden joden en christenen beroerd behandeld in de meeste Arabische landen.

Vanaf het ontstaan van de islam heeft die godsdienst duidelijke regels voor hoe de joden en christenen zich in hun midden behoren te gedragen. De islam noemt die groepen dhimmis. Dat woord is kort voor ahl al-dhimma, wat mensen van het verbond betekent. Dit verbond duidt op het verbond dat de profeet Mohammed met zulke groepen in zijn islamitische samenleving aanging. Wat was dat verbond? Dat ze in leven mochten blijven en hun religie mochten aanhangen, als ze zich maar aan allerlei wetten hielden.

De profeet Mohammed gaf zelf het voorbeeld van discriminatie en vervolging, door beslist niet zachtzinnig met die groepen om te gaan. En na hem zijn allerlei discriminerende wetten opgesteld. Joden en christenen mochten op grond daarvan bepaalde kleding niet dragen, ze mochten niet op een paard rijden, ze moesten aan de kant gaan als een moslim passeerde, etc, etc. Joden en christenen hebben in de Arabische wereld overleefd door zich bescheiden, zo onzichtbaar mogelijk, op te stellen, maar als ze te

duidelijk aanwezig waren in de Arabische samenlevingen, konden repercussies niet uitblijven.

Door de eeuwen heen hebben Arabische moslims hun landgenoten met een andere religie behandeld alsof ze te gast zijn in hun eigen land en, laat me u verzekeren, de spreekwoordelijke gastvrijheid van de Arabieren gold dan echt niet. Natuurlijk waren er tijden dat christenen en joden het niet slecht hadden, maar er zijn ook lange periodes van zware vervolgingen en veel bloedvergieten geweest.

En er is een andere kant aan het verhaal. Toen de vroege islam deze discriminerende regels invoerde tegen christenen en joden, werd dat als heel normaal ervaren. De Byzantijnse keizer had de joden en de in zijn ogen ketters christenen in Egypte en Syrië ook altijd zo behandeld; zo ging je toen om met minderheden. Maar het probleem is, dat de islam er nooit in is geslaagd om die oude regels aan de kant te zetten. De orthodoxe islam leert dat de manier waarop de ‘eerste islamitische gemeente’ omging met dingen, ook voor vandaag normatief is. Dus is de manier waarop joden en christenen in de zevende eeuwen werden behandeld (knap beroerd dus) nog steeds de norm.

Waarom de meeste moslims van mening zijn dat de joden en de christenen het zo goed hebben onder hun regime? Waarschijnlijk omdat ze, als ze erkennen dat de behandeling vaak veel te wensen over laat, ze in wezen kritiek leveren op de islamitische regels die discriminerend gedrag voorschrijven.

**Uit: Arabieren zijn geweldige minnaars...
en 19 andere mythen over de Arabieren**

© www.arabvision.nl (2009)